

Tommi ja Katriina olivat silloin jo reilusti yli nelikymppisiä. He olivat saaneet lapsiakin. Esikoinen oli 5-vuotias ja kuopus 2-vuotias. Joskus silloin Tommi ja Katriina olivat todenneet toisilleen, että heidän oli hyvä olla ja jäädäkin juuri sen kokoiseksi perheeksi kuin he jo olivat. Mutta sitten tapahtui jotain.

He molemmat näkivät unen, jossa heille syntyi vielä yksi lapsi. Mutta vaikka he molemmat kokivat unensa merkityksellisen vahvoiksi, kuin todellisiksi, ei heistä kumpikaan vielä silloin ajatellut uniensa linkittyvän heidän oman elämänsä kanssa.

Parin kuukauden päästä raskaustesti näytti plussaa ja Tommi totesi itsekseen: "Näinhän meille luvattiin." Mutta Katriinan hämmästys oli suuri. Katriina ei yksinkertaisesti ollut enää uskonut tulevansa raskaaksi. Ja nyt kun kävikin niin, alkoi Katriinan sisimpään hiipiä jonkinlainen turvattomuuden tunne. Katriina ehdotti Tommille, että menisi jo raskausviikolla kuusi ultrauttamaan vauvan, koska sillä viikolla vauvan sydämen sykkeen voisi jo löytää. Todentaa voisi silloin myös sen, oliko vauva kiinnittynyt oikeaan paikkaan kohdussa.

Katriina palasi kuudennen viikon ultrasta kotiin hyvät uutiset mukanaan. Kuitenkin samalla olivat edelleen myös jonkinlaiset pelot vauvan odotuksen hyvin sujumisen suhteen alkaneet voimistua Katriinan sisimmässä.

Katriinan yöunet lyhenivät päivä päivältä. Tommi tilasi Katriinalle ajan heidän ns. luottolääkärilleen, joka oli aiemminkin hoitanut ja auttanut heitä. Katriina lähti yksin lääkäriin. Vastaanotolla lääkäri kuunteli Katriinan kertomuksen tilanteesta ja teki omat johtopäätöksensä. Lääkäri sanoi Katriinalle mm. suunnilleen seuraavasti: "En voi määrätä sinulle mitään lääkettä uniongelmiisi, koska raskautesi on vasta niin alussa. Lääkkeiden käytön riskit sikiön kannalta olisivat tässä vaiheessa liian suuret. Yksi vaihtoehto tilanteen laukaisemiseksi olisi abortti. Jutelkaa kotona miehesi kanssa asiasta ja tulkaa yhdessä takaisin vastaanotolle kertomaan, mihin valintaan päädyitte abortin suhteen."

Katriina palasi kotiin itkuisena ja toivottomana. Kun Katriina kertoi Tommille, että lääkäri ehdotti aborttia ja vielä kun Katriina kertoi tosissaan itsekkin miettivänsä aborttia, Tommi suuttui. Tommi ihmetteli, että kuinka joku ja vielä heidän luottolääkäriensä voi mennä ehdottamaan univaikeuksista kärsivälle ja lasta odottavalle äidille aborttia.

Tommin kuultua lääkärin perustelut ja Katriinan ajatukset siitä, että heidän tulisi ainakin miettiä abortin tekemistä, niin Tommikin ymmärsi, että hänen oli nyt tässä aborttiasiassakin annettava lupa aivan kaikille ja aivan kaikkien tunteille myös Katriinan tunteille.

Kului pari päivää. Katriina nukkui edelleen yöt huonosti, eikä hän saanut päivälläkään nukahdettua. Sitten koitti päivä, jolloin Tommin ja Katriinan olisi pitänyt tilata lääkäriä, jolla he kertoisivat, mihin ratkaisuun olivat raskauden jatkamisen suhteen päätyneet. Tommi ja Katriina olivat miettineet myös aborttivaihtoehtoa, mutta aina silloin päätyneet miettimään yhtä ja samaa kysymystä: millaiset olisivat abortin psyykkiset seuraukset Katriinalle ja Tommillekin? Entä jos abortti edelleen vain pahentaisi ahdistusta? Tommi ja Katriina olivat päättäneet, että Katriina soittaa lääkäriille vain kertoakseen, että he eivät vielä ole pystyneet tekemään päätöstä abortin suhteen. He tarvitsisivat lisää aikaa. Katriina soitti lääkäriille.

Lääkäri vastasi ja sanoi yllättäen, että on lähettänyt Katriinalle kirjeen ja pyysi odottamaan sitä. Seuraavana päivänä lääkärin lähettämä kirje tulikin. Kirjeessään lääkäri pahoitteli edellisviikkoista tapaamista. Lääkäri totesi tapaamisen olleen epäonnistunut hänen puoleltaan. Hän totesi olleensa liian yksioikoinen ja totesi, että hän ei millään tavalla halua yrittää vaikuttaa meidän

ratkaisuihimme. Lisäksi hän oli soittanut syvemmin lääkeasioihin perehtyneelle naistentautien erikoislääkärille kollegalleen kysellen alkuraskaudessa käytettävistä unilääkkeistä. Kirjeessä oli mukana kaksi lääkereseptiä unensaantia helpottamaan sekä lasku, 0 euroa . Tommi ja Katriina olivat kiitollisia niin ihmeellisen hyvästä ja huomaavaisesta luottolääkäristään.

Tommi ja Katriina hakivat lääkkeet apteekista. Parin päivän päästä oli neuvolakäynti. Neuvolassa käydessään Katriina oli jälleen itkuinen ja ahdistunut, jolloin myös neuvolan hoitaja esitti abortin vaihtoehdoksi ahdistavasta tilanteesta ulos pääsemiseksi. Tommin kuultua jo toisesta aborttiehdotuksesta ja Tommin huomattua, että Katriinan olo ei vieläkään ollut tasoittunut lähti Tommikin lääkäriin, jossa Tommi määrättiin oman ahdistuneisuutensa vuoksi sairauslomalle. Seuraavina päivinä ja viikkoina Tommi ei voinut olla huomaamatta, että hänen jäätyä sairauslomalle oli Katriina heti seuraavista päivistä alkaen saanut selkeän avun lääkkeistään, jolloin hänen unirytmisi ja mielen hyvinvointi alkoivat palautua nopeasti.

Parin päivän päästä siitä Tommi ja Katriina olivat valmiita tekemään ratkaisunsa raskauden jatkamisen puolesta. He soittivat lääkäriin kertoen ilouutiset hänelle.

Loppuraskaus sujui hyvin. Vähän ennen joulua Katriinalle ja Tommille syntyi terve ja potra poika, joka pari kuukautta myöhemmin sai kasteessa nimet Halti Noel Natanael.

Suomen korkein kohta sijaitsee Kilpisjärvellä, Enontekiön kunnassa, Halti-tunturin rinteellä, lähellä Halti-tunturin huippua (1361 m), joka sijaitsee Norjan puolella. Kirkkaalla säällä voi kivisen Haltin huipulta pohjoiseen katsova nähdä kipeänkauniille jäämerelle ja tuntee kasvoillaan kurun kaltaisen, karun kultaisen Lapin tuulen unohtumattoman kosketuksen. Noel tarkoittaa ranskan kielellä joulua. Natanael oli yksi Jeesuksen seuraajista. Natanael on hepreaa ja tarkoittaa Jumalan lahja.